

Δέκα πολιτιστικές τάσεις της εποχής μας που μας οδηγούν σε κοινωνική και πνευματική κρίση

του **Μάικ Άνταμς**

Οι περισσότεροι άνθρωποι νιώθουν πως βρισκόμαστε στο κατώφλι μιας εποχής μεγάλων αλλαγών. Αλλά τι είδους αλλαγές θα είναι αυτές;

Προκειμένου να απαντήσουμε σε αυτή την ερώτηση και να δούμε προς τα πού κατευθυνόμαστε, το καλύτερο είναι να εξετάσουμε τις σημερινές τάσεις.

Θα ήθελα να παρουσιάσω εδώ τις δέκα πιο βαρύνουσες, κατά τη γνώμη μου, κοινωνιολογικές τάσεις που θεωρώ ότι μας οδηγούν σε πνευματική κρίση (που θα ακολουθηθεί από πνευματική αφύπνιση, όπως θα αναφέρω παρακάτω).

1. Η ανάπτυξη της ανθρώπινης γενετικής μηχανικής.

Εγκαταλείποντας τους φυσικούς σπόρους, οι επιστήμονες συνεχίζουν να παριστάνουν το Θεό πειραματιζόμενοι με φυτά, ζώα, ακόμα και ανθρώπους. Αλλά κάνοντάς το αυτό, προκαλούν τους νόμους της φύσης.

Έχουν ήδη δημιουργήσει «σούπερ ιούς» και «σούπερ ζιζάνια».

Οι σούπερ-ιοί είναι ανθεκτικοί σε όλα τα γνωστά φάρμακα και τις χημικές τους ουσίες - και τα σούπερ - ζιζάνια αντέχουν σε όλα τα γνωστά ζιζανιοκτόνα.

Αυτού του είδους η γενετική ρύπανση καλπάζει.

Κανείς δεν ξέρει πού μπορεί να μας οδηγήσει, αλλά πολλοί εξ ημών κατανοούμε πως αυτή η απερίσκεπτη επιστήμη θέτει σε κίνδυνο τη ζωή σε ολόκληρο τον πλανήτη.

2. Η απόδραση από την πραγματικότητα με τα παιχνίδια, τα κοινωνικά δίκτυα και τις πλατφόρμες αισθητηριακής διασύνδεσης ανθρώπων-υπολογιστών σαν τα γυαλιά της γκουγκλ ή τα κράνη της εικονικής πραγματικότητας : χρησιμοποιώντας παρόμοιες συσκευές δημιουργίας ψηφιακών πραγματικοτήτων, όλο και περισσότεροι άνθρωποι παρακάμπτουν την αλήθεια και «ζουν» σε πλασματικούς κόσμους, ή σε «αναβαθμισμένες» εκδοχές του πραγματικού κόσμου.

Αν και οι συσκευές αυτές και τα κοινωνικά δίκτυα υπόσχονται «επικοινωνία» στην πραγματικότητα προσφέρουν απομόνωση, κοινωνική αποστασιοποίηση και κατάθλιψη.

Ενώ οι συσκευές αυτές γίνονται ολοένα και ικανότερες για αναπαραγωγή αισθητηριακών εντυπώσεων, τα προβλήματα που θέτουν θα γίνονται διαρκώς οξύτερα, οδηγώντας σε ακραίες μορφές απομόνωσης και απόδρασης από την πραγματικότητα και σε εμπειρίες ζωής που θα είναι αυθεντικές ψευδαισθήσεις.

Θα υπάρχουν άνθρωποι που ούτως ειπείν θα ζουν και θα πεθαίνουν στο «μάτριξ».

Από την άλλη πλευρά, αυτού του είδους οι συσκευές έχουν πελώρια θεραπευτική και εκπαιδευτική αξία. Θεωρητικά θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν για να διδαχθούν οι βασικές αξίες της ελευθερίας και της φιλοσοφίας και να αναπτυχθεί η συνείδηση.

Αλλά η ιστορία έχει δείξει πως είναι πολύ πιθανότερο να γίνουν αντικείμενο εκμετάλλευσης από επιχειρηματικά συμφέροντα για να γίνεται κατάχρησή τους από ανθρώπους που θα αναζητούν να ξεφύγουν από την πραγματικότητα αντί να τη βελτιώσουν (ρίξτε μια ματιά στο πού μας έχει οδηγήσει η τηλεόραση...)

3. Η δαιμονοποίηση της κανονικότητας

Κάθε τι που θεωρούνταν «φυσιολογικό», δαιμονοποιείται ραγδαία.

Η κατανόηση των μαθηματικών π.χ. ή των νόμων της οικονομίας σε κάνει «γραφικό ξερόλα» σε κάθε δημόσια συζήτηση για το έλλειμμα ή τον προϋπολογισμό.

Αν εκφράσετε τη γνώμη πως υπάρχει ανθρώπινη συνείδηση, θα αντιμετωπιστείτε περιφρονητικά από κομφορμιστές που θα σας διαβεβαιώσουν πως η συνείδηση του ανθρώπου είναι μια κατασκευή.

Ανάμεσά τους συγκαταλέγονται ήδη πολλοί από τους κορυφαίους φυσικούς του κόσμου, σαν τον Στέφεν Χόκινγκ (Stephen Hawking).

Ιδέες του τύπου πως «είμαστε υπεύθυνοι για τις πράξεις μας» θεωρούνται όλο και πιο παράξενες στην κοινωνία μας.

Ακόμα και ο ετεροφυλοφιλικός τρόπος ζωής θεωρείται ανώμαλος σύμφωνα με τα νέα κριτήρια που επιβάλλει η νέα μετροσέξουαλ νόρμα.

Κάθε τι φυσιολογικό και φυσικό περιθωριοποιείται και αντικαθίσταται από ριζοσπαστικές ιδέες του τύπου πως «είναι εντάξει να δολοφονείς παιδιά αμέσως μετά τη γέννησή τους, αρκεί να αποκαλέσεις αυτή την πράξη "μεταγεννητική άμβλωση"».

Η «κανονικότητα» καταλήγει στο χρονοντούλαπο.

Αν είσαι φυσιολογικός κρύπτο, αλλιώς θα είσαι δακτυλοδεικτούμενος από τους φίλους σου που δεν προσαρμόζεσαι με τις δικές τους «καινοτόμες» (ή φρικιαστικές) αντιλήψεις.

4. Η άνοδος της υποταγμένης δημοσιογραφίας

Η δημοσιογραφία αφορά ολοένα και περισσότερο το τι αποκρύπτεται από την ειδησεογραφία, παρά το τι αναμεταδίδεται από αυτήν.

Καθώς τα μείζονα μέσα μαζικής ενημέρωσης (ΜΜΕ) μάλλον επιδιώκουν τη διαμόρφωση της πραγματικότητας παρά την αναμετάδοση γεγονότων, αξιοποιούν τη δύναμη της αποσιώπησης, ώστε ο κόσμος να μην μαθαίνει ποτέ τις σημαντικότερες ειδήσεις.

Επί παραδείγματι, στους καιρούς μας υπάρχουν δύο εντυπωσιακές εξελίξεις που έχουν πέσει θύμα της «δημοσιογραφικής αποσιώπησης»: οι καταδίκες για φόνο ιατρών που κάνουν εκτρώσεις, και η κρυφή αποθήκευση οπλισμού και πυρομαχικών από το υπουργείο εσωτερικής ασφαλείας!

Καθένας μας που βλέπει ειδήσεις, καλά θα κάνει να αναρωτιέται: «τι δεν μου δείχνουν;».

Μα τις πραγματικά σημαντικές ειδήσεις!

5. Η «ανοητοκρατία» που συνεπάγεται ο έλεγχος των γεννήσεων ο οποίος πολλαπλασιάζει τον αριθμό των ανθρώπων που έχουν τις λιγότερες ικανότητες να προωθήσουν την ανθρωπότητα.

Δανείζομαι τον όρο «ανοητοκρατία» από την ομώνυμη ταινία του Μάικ Τζατζ(Mike Judge). Σημαίνει απλά πως οι άνθρωποι που έχουν ακριβώς τις λιγότερες ικανότητες να συνεισφέρουν στην πρόοδο της ανθρωπότητας έχουν τις περισσότερες πιθανότητες να κάνουν περισσότερα παιδιά.

Οι εξυπνότεροι άνθρωποι τεκνοποιούν λιγότερο, ενώ οι ανόητοι αναπαράγονται μαζικά. Αυτό οδηγεί σε μια δημογραφική κατάσταση στην οποία η πλειοψηφία θα αποτελείται από ανθρώπους με πολύ χαμηλές γνωστικές ικανότητες.

Από το σημείο αυτό, η υποβάθμιση της κοινωνίας και η ανάδυση της ανοητοκρατίας είναι απλά ζήτημα χρόνου.

Μέσα σε εκατό χρόνια, αυτό το άρθρο θα είναι ακατάληπτο ακόμα και σε ανώτερους

ακαδημαϊκούς δασκάλους, καθώς περιλαμβάνει όρους όπως «δημογραφική» ή «γνωστικές». Όποιος μπορεί να χειρίζεται στοιχειωδώς την άλγεβρα θα θεωρείται μεγαλοφυΐα.

6. Η λογοκρισία και ποινικοποίηση της γνώσης.

Ήδη σήμερα, η δημοσίευση αληθινών πληροφοριών για τα διατροφικά συμπληρώματα, τον κολλοειδή άργυρο ή τη φυσική ιατρική θεωρούνται εγκληματικές ενέργειες.

Επίσης γελοιοποιείται κάθε συνεκτική φυσική ανάλυση του τι συνέβη στο κτίριο 7 του «παγκοσμίου εμπορικού κέντρου».

Η λογοκρισία της γνώσης είναι σήμα κατατεθέν της περιόδου της «παράφρονος κοινωνίας» στην οποία έχουμε ήδη μπει.

Όποιος λέει την αλήθεια, όποιος επιχειρεί να διαφυλάξει τη γνώση ή να αντιμετωπίζει το ψέμα με την αλήθεια, αμέσως χαρακτηρίζεται «παράξενος», οπαδός των «θεωριών συνωμοσίας» ή «τρομοκράτης».

Σκοπός αυτής της τακτικής είναι η εξαφάνιση της γνώσης από τη συλλογική μνήμη της κοινωνίας, ούτως ώστε η αλήθεια να μπορεί να διαμορφώνεται αυτοστιγμεί και κατά βούληση από τους εξουσιαστές τυράννους.

Ένας πληθυσμός χωρίς ιστορική μνήμη, χωρίς γνώσεις φυσικής ιατρικής ή ακόμα και χωρίς συνείδηση των φυσικών του δικαιωμάτων ελέγχεται πολύ ευκολότερα από έναν πληθυσμό πεπαιδευμένο, που έχει συνείδηση των πραγματικών δεδομένων.

7. Επιλεκτική απανθρωποποίηση: η στέρηση κάθε δικαιώματος στη ζωή στα νεογέννητα βρέφη ή τους ενηλίκους που διαφωνούν.

Η απανθρωποποίηση είναι μία από τις σημαντικές τάσεις που αξίζει να προσεχτούν.

Τη βλέπετε ήδη στην αναδυόμενη αντίληψη πως τα νεογέννητα δεν διαθέτουν «ζωή» και άρα ο τερματισμός της είναι ζήτημα «επιλογής» των ενηλίκων που έχουν την ευθύνη για την ανατροφή τους.

Τη βλέπετε επίσης στην αυξανόμενη εξαλλη ρητορική σε μείζονα ΜΜΕ, όπως στο CNN και άλλους διαύλους, όπου οι φιλοξενούμενοι ζητούν να σιωπήσει όποιος τυχόν διαφωνεί μαζί τους.

Αυτή η τάση προς την απανθρωποποίηση θα επεκτείνεται και θα πολλαπλασιάζεται ως ότου όλοι όσοι διαφωνούν με το εμποδωμένο status quo θα χαρακτηριστούν «ζώα» και θα τύχουν της ανάλογης συμπεριφοράς.

Ίχνη αυτής της τάσης έχω διαπιστώσει ακόμα και στο περιοδικό που διευθύνω, τα «φυσικά νέα», όπου χαρακτηρίστηκαν «μάζες ζόμπι» όσοι απειλούν την κοινωνία μας.

Αλλά το να αποκαλούνται «ζόμπι» άνθρωποι, αποσκοπεί στην απανθρωποποίησή τους.

Πρέπει να είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί με παρόμοιους χαρακτηρισμούς, εκτός αν

χρησιμοποιούνται εντός ενός σαφούς πλαισίου σάτιρας ή κωμωδίας.

8. Η θεατροποίηση των πολιτικῶ ν αφηγήσεων με σκοπό το κομματικό όφελος.

Η κυβέρνηση γίνεται ολοένα και λιγότερο ένα σώμα που κυβερνά και όλο και περισσότερο μια οντότητα που προσιδιάζει μάλλον με οργανισμό θεατρικής παραγωγής.

Οργανώνονται βίαια, δημόσια θεάματα, που παρουσιάζονται ως γεγονότα που η αποτροπή τους απαιτεί αυξημένες δικαιοδοσίες από το κράτος.

Καθώς η τρομοκρατία συνδέεται άμεσα με έντονα συναισθήματα και δημιουργεί μεγάλο αντίκτυπο στην κοινωνία, τα τρομοκρατικά συμβάντα επιλέγονται ως η πιο οικονομική μορφή κρατικής σκηνοθεσίας προκειμένου να επιτευχθούν οι επιθυμητοί κοινωνικοί και πολιτικοί στόχοι.

Η χρήση της παραπληροφόρησης των κρατικών «θεάτρων» θα κλιμακωθεί ως το σημείο που σχεδόν οτιδήποτε αναγγέλλει η κυβέρνηση θα είναι εντελώς πλασματικό.

Αυτή η μετατροπή της διακυβέρνησης σε σκηνοθεσία οδηγεί επίσης τον κόσμο σε περισσότερη αποσύνδεση από την πραγματικότητα, καθιστώντας τον ακόμα πιο ευάλωτο και πρόθυμο να υπακούσει στις επιθυμίες της κυβέρνησης.

9. Το τέλος της ιδιωτικότητας: η δυνατότητα των κυβερνήσεων να εντοπίζουν και να συνδέουν όλες τις λέξεις, τα ηλεκτρονικά μηνύματα, τις επισκέψεις σε ιστοσελίδες, τις φωτογραφίες και τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες.

Η ολοκληρωτική κρατική επιτήρηση - που η οικοδόμησή της στις Ηνωμένες Πολιτείες βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη - θα μπορεί να καταγράφει, να κατατάσσει και να συνδέει κάθε λέξη, ηλεκτρονικό μήνυμα, διαδικτυακή δραστηριότητα, γραπτό μήνυμα και ηλεκτρονική αναμετάδοση.

Αυτή η ικανότητα πολύ γρήγορα θα αξιοποιηθεί από τις πολιτικές δυνάμεις προκειμένου να εντοπίζονται και να καταστρέφονται οι πολιτικοί τους αντίπαλοι και να εξαλειφθεί η ελευθερία της σκέψης από την κοινωνία.

Θα απαγορευτεί ακόμα και η χρήση ορισμένων λέξεων, ακόμα και η δακτυλογράφησή τους σε έγγραφα που θα αποθηκεύονται στο κοινόχρηστο ψηφιακό «νέφος».

Αυτού του είδους η κρατική επιτήρηση καθιστά νομοτελειακή την επικράτηση του αστυνομικού κράτους, καθώς οι δυνάμεις της τάξης μετατρέπονται από έναν εσμό θορυβωδών ηλιθίων σε ένα καλά πληροφορημένο σώμα ειδημόνων με συγκεκριμένους και προσβάσιμους στόχους.

Μια αστυνομία που δεν παρακολουθεί, είναι απλά κάτι τύποι που στέκουν εκεί οπλοφορώντας.

Μια αστυνομία που παρακολουθεί όμως, είναι ένας ολοκληρωτικός εφιάλτης.

10. Το ξαναγράψιμο της ιστορίας: όσοι δε γνωρίζουν ιστορία είναι καταδικασμένοι να τη ξαναζήσουν, και ολοένα και περισσότερες κρατικές δυνάμεις επιθυμούν να εμπεδώσουν την ιστορική άγνοια στους πολίτες.

Οι αναθεωρητές της ιστορίας έχουν ήδη πέσει με τα μούτρα στη δουλειά.

Πρόσφατα π.χ. είδαμε αριστερούς αντιπάλους της οπλοχρησίας να ισχυρίζονται πως ο Χίτλερ (Hitler) ουδέποτε είχε απαγορέψει την οπλοχρησία, προκειμένου να διευκολυνθεί η σύλληψη των εβραίων και η δολοφονία τους στους θαλάμους αερίων.

Έχουμε επίσης δει στο λαϊκό τύπο προσπάθειες δαιμονοποίησης των ιδρυτών-πατέρων της Αμερικής που παρουσιάζονται ως αφερέγγυοι τρομοκράτες.

Άλλοι θέλουν να απαξιώσουν το σύνταγμα ή τη χάρτα των δικαιωμάτων.

Όλες αυτές είναι προσπάθειες να εξαλειφθεί η ιστορική γνώση και να αναγκαστούν οι πολίτες να λησμονήσουν από πού έρχονται - και τι αγώνες χρειάστηκαν για να κατακτηθεί η ελευθερία.

Το ξαναγράψιμο της ιστορίας διεξάγεται εν πολλοίς στα μαζικά ΜΜΕ, σε τηλεοπτικές εκπομπές, κινηματογραφικές ταινίες και κοινωνικά δίκτυα.

Το μαρτύριο

Αυτές οι τάσεις τελικά οδηγούν στην εποχή που αποκαλώ «το μαρτύριο».

Πρόκειται για χρόνια που θα χαρακτηρίζονται από μαζικό λιμό, λοιμούς, οικονομική καταστροφή, ακραία κοινωνική αστάθεια, μαζική στειρότητα, βιολογικές τερατογενέσεις, πνευματική ανισορροπία και ακραία βάσανα.

Αιτία του «μαρτυρίου» θα είναι η αποσύνδεση - από τον εαυτό μας, τη φύση, τη συνείδηση και τον Δημιουργό. Κατά τη διάρκεια του «μαρτυρίου» η αποσύνδεση θα είναι το κύριο θέμα που θα στοιχειώνει κάθε κοινωνία.

Το «μαρτύριο» μπορεί να κρατήσει μια δεκαετία ή μια γενιά. Αλλά όταν διατηρηθεί αρκετά, θα παραχωρήσει τη θέση του σε μια εποχή πνευματικής αναγέννησης - μια έκκληση για βοήθεια από όσους συνειδητοποιήσουν πως η αποσύνδεση προκάλεσε περιττό μαρτύριο και πως το πρώτο βήμα προς την ίαση είναι η επιστροφή στην πραγματικότητα.

Τότε οι άνθρωποι θα αναζητήσουν ξανά τη επανασύνδεση και θα στρέψουν τα νώτα στην αποσύνδεση.

Θα καταξιώσουν ξανά τη ζωή, τους σπόρους και τη συνείδηση, αντί της ανωμαλίας, του θανάτου και της ανοησίας.

Η στιγμή της συνειδητοποίησης

Προλέγω πως έτσι θα ξεκινήσει ένα πανίσχυρο κύμα «συνειδητοποίησης», που θα εξελιχθεί από ένα έλασσον κοινωνικό κίνημα σε ένα παντοδύναμο πολιτικό κίνημα, που θα στηρίζεται στο φιλοσοφικό αξίωμα πως οι άνθρωποι είναι συνειδητά όντα με ελεύθερη βούληση και μια ψυχή που εξακολουθεί να υπάρχει πέραν της φυσικής τους παρουσίας.

Πάνω σε αυτή την απλή αλήθεια θα ανεγερθεί ένα κίνημα εντός του οποίου θα συνυπάρχουν εγγενώς η συμπόνια με την προσωπική ευθύνη.

Οι άνθρωποι θα ενστερνίζονται την συνειδητή τους διασύνδεση με όλα τα έμβια όντα, ενώ ταυτόχρονα θα αναγνωρίζουν την προσωπική ευθύνη που έχουν να αξιοποιήσουν κατά τον καλύτερο τρόπο τις δυνατότητές τους.

Αυτή η πνευματική στάση θα προκαλέσει επανάσταση τόσο στην επιστήμη όσο και στην πνευματικότητα, δημιουργώντας κοινό έδαφος και στα δύο.

Το κίνημα της συνειδητοποίησης θα πυροδοτήσει το επόμενο κύμα κοινωνικής εξέλιξης στον κόσμο, που θα σηματοδοτήσει ταυτόχρονα το τέλος ενός αιώνα βιολογικού ντετερμινισμού και επιστημονικού αυτοπεριορισμού.

Επιτέλους, ο ολισμός θα θεωρηθεί ως η βασική, θεμελιακή φιλοσοφία που διέπει την υγεία, την επιστήμη, τη θρησκεία, ακόμα και τη συνειδητότητα.

Εν τω μεταξύ, σιγουρευτείτε πως θα κατορθώσετε να επιβιώσετε από «το μαρτύριο», ώστε να ζήσετε τη στιγμή της «συνειδητοποίησης».

Όλα αυτά ίσως χρειαστούν πολλά χρόνια, ακόμα και πολλές δεκαετίες, για να ολοκληρωθούν.

Με άλλα λόγια, ετοιμαστείτε για ένα μεγάλο μακροβούτι και ποτέ μη χάσετε από το βλέμμα τον τελικό προορισμό όλων αυτών: την παγκόσμια αναγνώριση της «συνειδητοποίησης» και της αθάνατης ψυχής.

{jathumbnail off}{jcomments off}